

Persoonlijkheid en persoonlijkheidsstoornissen

Samenhangende behandeling van Borderlinepatiënten. Soleren in een bigband

Van Meekeren, E.

Benecke, Amsterdam 2010 168 pagina's, isbn 978-90-73637-80-1, € 25,-

Dit is een uitstekend boek. Het is vlot, enthousiast en uitnodigend geschreven. De auteur geeft duidelijke richtlijnen, belicht dilemma's en bespreekt beperkingen. De behandeling van patiënten met een borderlinepersoonlijkheidsstoornis dient contextueel samenhangend aangeboden te worden, het is teamwerk. Allerlei opties zijn mogelijk. De inhoud is op drie pijlers gebaseerd. Allereerst *relationship management* van Dawson en Mac-Millan (1993), waarbij het belang van de behandelcontext wordt onderstreept en men de patiënt als een competente volwassene benadert. Waar het gedachtegoed van Dawson, een directeur van een psychiatrisch ziekenhuis, nog een zeker therapeutisch voorbehoud ademde (bijvoorbeeld het adagium: 'overweeg therapie'), geeft Van Meekeren kernthema's aan die de grondslag voor een op herstel gerichte behandeling kunnen zijn. Tevens haalt hij veelvuldig de Nederlandse multidisciplinaire richtlijn voor persoonlijkheidsstoornissen (2008) aan, waarmee dit boek in vergelijking met een eerdere publicatie van Van Meekeren (1998) aan kracht heeft gewonnen. Ten slotte is het boek doordeesemd met de praktische ervaring van de schrijver en diens medewerkers, die tevens vaak onderwijs en workshops over dit onderwerp geven. Wat mij betreft verplichte kost voor psychiaters in opleiding. Zeer ondersteunend en leerzaam voor sociaal psychiatrisch verpleegkundigen, die vaak de zorg voor deze patiënten toegeschoven krijgen. Managers die een zorgprogramma voor de behandeling van persoonlijkheidsstoornissen leiden, kunnen hier veel ideeën opdoen om de zorg coherent te organiseren. Voor de meer ervaren collega's een boek dat ter inspiratie kan dienen om zaken voortvarender aan te gaan pakken. Het boek pretendeert een uitgangspunt te zijn voor verdere ervaring en studie. Er worden goede leestips en verwijzingen gegeven. In de ondertitel van het boek fungeert de jazzmuziek als metafoor voor de behandeling van patiënten met een borderlinepersoonlijkheidsstoornis. Je zou dit het *real book* (een verzameling klassiekers die je moet beheersen) voor de borderlinebehandeling kunnen noemen. Het soleren moet je op eigen kracht gaan doen, met veel oefenen en terugluisteren. Maar als iedereen zich aan de afgesproken akkoordenschema's houdt, kun je er genieten van de muziek en vrijer gaan spelen. Het wachten is wat mij betreft nog op een goed vergelijkend effectonderzoek tussen enerzijds deze aanpak en anderzijds de monomethodische psychotherapeutische behandelingen, zoals de schemagerichte cognitieve therapie, die aantonen dat er met deze doelgroep beslist goede resultaten zijn te bereiken. Wordt hier trouwens, wat in het rapport hoop (2009) genoemd wordt, 'psychiatrische psychotherapie' beschreven?

Literatuur

Dawson D, Macmillan HL. Relationship management of the borderline patient: from understanding to treatment. New York: Brunner/Mazel; 1993.

Landelijke Stuurgroep. Multidisciplinaire richtlijn persoonlijkheidsstoornissen. Utrecht, Trimbos-instituut; 2008.

Meekeren van E. De borderline stoornis, crises in hechten en onthechten. Amsterdam: Benecke; 1998/2001.

HOOP. Herziening Opleiding en Onderwijs Psychiatrie. Utrecht: De Tijdstroom; 2009

D. Corstens